

ת"פ 22136/10/15 - מדינת ישראל נגד יאסר עיסה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 22136-10-15 מדינת ישראל נ' עיסה
בפני כבוד השופט דרור קלייטמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יאסר עיסה

הנאשמים

הכרעת דין

בהתאם לסעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי אני מודיע בפתח הכרעת הדין כי החלטתי לזכות את הנאשם.

רקע

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של הלנת תושב זר בניגוד לסעיף 12א(א) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.
2. על פי כתב האישום, בתאריך 6.1.15, הלן הנאשם את בכר אבו אלחיר, תושב זר ללא אישור שהייה בישראל (להלן: "השב"ח"), במחסן בשטח ביתו שלא כדין.
3. במענה לכתב האישום, כפר הנאשם במיוחס לו וטען כי אינו יודע אם מדובר בתושב שטחים מכיוון שאינו קשור אליו וכי הוא נמצא במחסן משפחתי שאינו בבעלותו או בחזקתו הבלעדית.

ראיות הצדדים

4. מטעם התביעה העיד **השוטר עמרי בן דוד**, מפקד צוות 101 מרכז של מג"ב. באמצעות עד זה הוגשו בהסכמה מספר מסמכים ובהם דו"ח חיפוש (ת/1), דו"ח פעולה (ת/2), צו חיפוש (ת/3), דו"ח עיכוב (ת/4).
5. העד תיאר כי הגיע למקום יחד עם שוטרים נוספים על מנת לבצע צו חיפוש בשל חשד לאחזקת אמל"ח.

החיפוש בוצע בנוכחות אחיו של הנאשם, מר עימאד עיסא ובמהלך החיפוש לא נמצא אמל"ח. אולם בשטח השייך למשפחה בסמוך לדיר עיזים, במבנה דו קומתי בקומת הקרקע, נמצא מחסן נעול אשר לדברי אחיו של הנאשם הכיל ציוד יקר ערך וכי המפתחות למחסן נמצאות בידיו של הנאשם. העד תיאר כי בחר שלא לפרוץ למחסן ולכן המתין כחצי שעה לנאשם אשר הגיע ופתח את המחסן. לאחר החיפוש במחסן זה עלו השוטרים לקומה השנייה וכשעמדו לפרוץ למחסן המצוי שם, נפתחה הדלת על ידי השב"ח. העד תיאר כי במחסן נמצאו שתי מיטות וארונית ובאחת המגירות נמצאה תעודת הזהות של השב"ח אך לא נמצא ציוד נוסף, כמו כן תיאר כי בסמוך למחסן ישנה מרפסת ובה כיור ושיש. בדו"ח החיפוש ישנה אף תוספת ובה מתואר כי במרפסת זו ישנה גם מקלחת "מאולתרת".

6. העד סיפר כי בתשאול מסר השב"ח שבעל הבית ביקש שינקה את החצר ולכן הוא ישן במקום. בדו"ח העיכוב אשר נרשם על ידו (ת/4) נכתב כי אחיו של הנאשם אמר לו ש"כל מה שנמצא בשטח שייך לנו" וכי כנראה אחיו הוא שהזמין את השב"ח.

7. במענה לשאלות בחקירתו הנגדית אמר העד כי אכן מדובר היה בחצר מלוכלכת מאד, בעיקר בגוויות של חיות וכי השטח כולו מוקף בחומה כאשר בקצה אחד נמצא בית המשפחה ובקצה השני הדיר והמבנה בו נמצא השב"ח, הוא העריך את המרחק ביניהם בכ-300 מטר.

8. בנוסף, העיד מר **עימאד עיסא, אחיו של הנאשם**, אשר במהלך עדותו הוכרז כעד עוין. הוא תיאר את הליך החיפוש ואת תפיסת השב"ח. לטענתו, במהלך החיפוש במחסן נכח עם קבוצה של שוטרים אחרים אשר ביצעו חיפוש בביתו ורק לאחר שתפסו את השב"ח קראו לו למקום והוא נוכח לגלות כי הדלת של החדר למעלה נפרצה וכי אחיו פתח את המחסן למטה. הוא הכחיש את האמור בדו"ח העיכוב על פיו הוא אמר שהשב"ח הובא על ידי אחיו לנקות את השטח.

9. במענה לשאלות בחקירתו הנגדית, תיאר העד כי במתחם המשפחתי מתגוררים שלושה אחים עם משפחותיהם וכי המקום מגודר בגדר נמוכה שניתן לקפוץ מעליה ולהיכנס לשטח ולדבריו אף תפס בעבר שב"חים במקום. בנוסף, טען העד כי הוא קצב במקצועו ועיסוקם של אחיו הוא גידול כבשים, לעומת זאת, הנאשם עובד בשיפוצים ועל כן ישנו מחסן עם כלי עבודה אותו מחזיק אחיו.

10. עוד העיד **מפקח דוד שלמה** אשר גבה את הודעתו של אחיו של הנאשם מיום 6.1.15. הוא עמד על כך כי רשם את כל דברי העד וזאת בניגוד לטענת העד בבית המשפט. ההודעה הוגשה וסומנה (ת/5).

11. בנוסף, העיד **השוטר ערן מיליס**, אשר הוביל את החיפוש בבית הנאשם ואחיו. הוא העיד כי אחיו של

הנאשם היה עמו במהלך החיפוש וכי הוא עצמו לא נכח בזמן תפיסת השב"ח אלא אחד מהצוותים שהיו בשטח הודיע לו על כך. דו"ח פעולה שנערך על ידי העד הוגש (ת/6)

12. כמו כן, העידו **רס"ל דוד אסצלה**, אשר גבה את הודעתו של אחיו של הנאשם מיום 27.4.15 (ת/7). ורס"ר **שפרוביץ יורי**, אשר גבה את הודעתו של הנאשם (ת/10).

13. הוגשו בהסכמה, תע"צים בעניינו של השב"ח: מרשות האוכלוסין (ת/8) ומצה"ל (ת/9).

14. בתום פרשת התביעה, טען ב"כ הנאשם טענת "אין להשיב לאשמה" ולאחר שנשמעו טענות הצדדים בנושא, ניתנה החלטה מנומקת הדוחה טענה זו.

15. מטעם ההגנה העיד **הנאשם בעצמו** אשר תיאר כי הוא מתגורר במקום יחד עם שלושה מאחיו ומשפחותיהם, כאשר מדובר במתחם שגודלו 4-5 דונם שבקצהו האחד מצוי בית המשפחה ובקצה השני, הדיר והמחסנים שבאחד מהם נמצא השב"ח כאשר המרחק ביניהם הוא כ-200-300 מטרים. הוא אישר כי המחסן אשר מצוי בקומת הקרקע של המבנה מכיל ציוד יקר ערך אשר שייך לו בשל עבודתו בשיפוצים וכי הוא מגיע למחסן על מנת לבדוק מדי שעה שעתיים. למרות זאת, לדבריו, חשב כי המחסן בקומה השנייה ריק מאחר והוא לא בשימוש כבר כ-6 שנים. הוא טען כי לא ידע על נוכחותו של השב"ח במחסן וכי בדיקותיו מתבצעות רק בנוגע למחסן הציוד בקומת הקרקע.

16. עוד טען הנאשם כי החומה המקיפה את השטח הייתה גבוהה, עד שהשכנים הגבירו את האדמה בשטחם וכעת לדבריו קל מאד לקפוץ מעל אותה גדר.

טיעוני הצדדים

17. בסיכומיה, סקרה ב"כ התביעה עו"ד גורלינק, את עדויות עדי התביעה ובהן את עדות השוטר עומרי בן דוד אשר תיאר בעדותו את אופן החיפוש ותפיסת השב"ח וכן את אמירתו של אח הנאשם שכל מה שבשטח שייך להם וכי כנראה אחיו הביא את השב"ח על מנת לנקות את השטח. כך גם העיד השוטר ערן מיליס אשר פיקד על החיפוש וטען כי אחיו של הנאשם היה צמוד אליו לאורך החיפוש.

היא ציינה גם את עדויות החוקרים שגבו הודעות מהנאשם ומאחיו. היא שמה דגש על עדותו של אחיו של הנאשם אשר הוכרז עד עוין אשר הכחיש את האמירה המיוחסת לו על כך שאחיו הוא שהביא את השב"ח. היא מצביעה על כך שניתן ללמוד שמפתחות המחסן נמצאו אצל הנאשם והוא הגיע פעמים רבות לבדיקה במקום וכן ניתן ללמוד מעדות זאת על כך שהמתחם מוקף בחומה גבוהה. היא עותרת לכך שבית משפט יעדיף את הודעת העד

במשטרה על זו שניתנה בבית המשפט. היא טוענת כי אין זה סביר שהנאשם שכה חשש לצידוד במחסן והגיע לבדקו פעמים רבות לא היה מודע לנוכחותו של השב"ח במחסן הסמוך. היא סבורה שתיאור השטח כמלוכלך ביותר, מחזקת את האמירה של אחיו של הנאשם כי כנראה השב"ח הובא על ידי אחיו על מנת לנקות את השטח. לנוכח הצטברות ראיות אלו היא עותרת להרשעת הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

18. ב"כ הנאשם, עו"ד אנואר פרייג', טען בסיכומיו כי התביעה לא הרימה את נטל הראיה הנדרש ואין די בראיותיה על מנת להרשיע את הנאשם. ב"כ הנאשם טען כי בניגוד לאחיו, עובד הנאשם בשיפוצים וכל מה שבחזקתו הבלעדית בשטח זה המחסן הנעול עם הצידוד. כמו כן, לא הוצג נסח טאבו המראה כי השטח בבעלותו הבלעדית של הנאשם ולא הוצגה כל ראיה המצביעה על כך. בנוסף, מי שעוכב ונלקח לחקירה, לאחר האירוע בגין הלנה והעסקת שב"ח, היה אחיו של הנאשם עימאד עיסא ואילו הנאשם נחקר רק לאחר ארבעה וחצי חודשים. עוד טען, כי גם אם נקבל את גרסתו של עימאד המצוינת בדו"ח העיכוב, כי ככל הנראה אחיו הביא את השב"ח לשטח על מנת שינקה אותו, הרי שלנאשם 4 אחים, שניים מהם מתגוררים באותו השטח, שלושה מהם עובדים באטליז וברפת כאשר הנאשם אינו עובד בשטח. עימאד לא אמר מיהו האח שהביא את השב"ח על מנת לנקות את השטח, אלא רק אמר שככל הנראה אחיו הביא אותו. יכול להיות כי אחד מהאחים של הנאשם, אשר עובד בשטח וצריך כי השטח ינוקה, הביא את השב"ח אך אין די באמירה זו על מנת לגבש מסקנה כי הנאשם הוא האח אשר הביא את השב"ח. עוד הפנה ב"כ הנאשם את תשומת לב בית המשפט לכך שהשוטר בן דוד ציין בעדותו כי לא נמצאו בגדים או מצרכים מלבד תעודת זהות של השב"ח שיש בהם על מנת להצביע על מחיה במקום. לבסוף טען ב"כ הנאשם כי התביעה נאחזת בסתירות בעדויות של אחיו של הנאשם, עימאד, בתחנת המשטרה ובבית המשפט, אך אין די בסתירות אלה על מנת להוכיח את אשמתו של הנאשם והתביעה לא הצליחה להוכיח כי קיים קשר בין הנאשם לשב"ח.

דין והכרעה

19. לאחר ששמעתי את עדויות כלל העדים, את טיעוני באי כוח הצדדים ועיינתי בכלל החומר שהוגש בפניי, הגעתי למסקנה כי לא הוכחה מעבר לספק סביר אשמתו של הנאשם.

20. הנאשם מואשם בכתב האישום בכך שהלין תושב זר. בהתאם להגדרת העבירה המצויה בסעיף 12ב(א)(1) הרי שהעבירה נעברה על ידי: **"מי שמעמיד, בתמורה או שלא בתמורה, מקום לינה לרשותו של תושב זר שנכנס לישראל שלא כדין או שיושב בה שלא כדין, או מסייע בתמורה או שלא בתמורה, לתושב זר כאמור להשיג מקום לינה, והכול בין במישרין ובין בעקיפין, בין בעצמו**

ובין על ידי אחר המועסק על ידו או מטעמו".

21. בנוסף נקבע בסעיף 13ב12 כי: "מי שעשה מעשה כאמור בסעיפים 12א(ג) או (ג), 2ב12 או 3ב12, והוכחה מודעותו לכך שהלן, העובד, הנוסע או הנוהג, לפי העניין, הוא תושב זר, עליו הראיה שהמעשה נעשה באחת מאלה:

(1) לאחר שבדק שבידי התושב הזר מסמכים, שלפיהם הוא נכנס לישראל כדין ויושב בה כדין, או לעניין עבירה לפי סעיף 12א(ג) - מסמכים שלפיהם הוא רשאי לנהוג ברכב בישראל;

(2) בנסיבות שבהן הוא לא חשד שהתושב הזר נכנס לישראל שלא כדין, שהוא יושב בה שלא כדין, או לעניין עבירה לפי סעיף 12א(ג) - בנסיבות שבהן הוא לא חשד שהתושב הזר אינו רשאי לנהוג ברכב בישראל."

22. לנוכח זאת, היה על המאשימה להוכיח כי הנאשם הוא שהעמיד או לכל הפחות סייע להעמיד מקום לינה לתושב הזר וכן כי הנאשם היה מודע להיותו תושב זר.

23. כפי שעלה מעדויות הנאשם ואחיו אשר לא נסתרו על ידי המאשימה, במתחם בו נתפס השב"ח חיים הנאשם יחד עם שניים מאחיו ומשפחותיהם. עוד עולה הן מעדויות הנאשם ואחיו והן מעדותו של השוטרי עמרי בן דוד כי זהו שטח גדול וכי בין המבנה בו מתגוררות המשפחות ובין המבנה בו נתפס השב"ח ישנו מרחק של כ-300 מטר. כמו כן מתואר בעדויות אלו כי בקרבת המבנה בו נתפס השב"ח, קיים דיר עיזים וכי מדובר בחצר אשר באותה עת הייתה מלוכלכת והיו בה אף גוויות של חיות.

24. מאחר וכאמור, הטענה שלא נסתרה היא שהשטח המשפחתי מצוי בחזקתם של שלושה אחים, היה על המאשימה להצביע על זיקה הקושרת דווקא את הנאשם להלנתו של השב"ח. המאשימה הסתמכה על כך כי בקומת הקרקע של המבנה בו נתפס השב"ח מצוי מחסן בו מאחסן הנאשם ציוד רב ערך בשווי של מאות אלפי שקלים (כפי שהעידו אף הנאשם ואחיו), כאשר המפתחות לאותו מחסן מצויות בידיו של הנאשם בלבד וכפי שעולה מעדויות הנאשם ואחיו, הנאשם נוהג לבדוק את המחסן מדי שעה-שעתיים. איני סבור כי די בכך על מנת לבסס את האישום כנגד הנאשם. לא הוצגה בפני כל ראיה כי בשל העובדה שלנאשם שליטה על המחסן בקומת הקרקע, הרי הוא שאחראי על המחסן בקומה השנייה. לא נטען אף בעדויות השוטרים כי הנאשם החזיק מפתח למחסן זה. לא הוכח כי בבדיקות שביצע הנאשם במחסן בקומת הקרקע, הוא היה נוהג לבדוק גם את המחסן בקומה העליונה. לא הובאה אף ראיה שיש בה על מנת להצביע כי בעצם הבדיקה המתבצעת על ידי הנאשם בקומת הקרקע, מתחייב כי הנאשם היה יכול לדעת את הנעשה בקומה

העליונה. טענתו של הנאשם כי מחסן זה לא נמצא בשימוש כבר זמן רב ועל כן לא היה לו עניין בו, לא נסתרה על ידי המאשימה בכל דרך שהיא.

25. לא הוצגה כל ראיה שיש בה על מנת להצביע כמה זמן שהה השב"ח במחסן בו נתפס, מה עוד שאף בהתאם לעדויות השוטרים ודו"חות הפעולה, הרי שלא נמצאו במקום כל חפצים של השב"ח, אף לא בגדים נוספים, מצעים וכדומה, מלבד תעודת הזהות שלו שנמצאה במגירה. כך שלא ניתן להסיק מכך האם השב"ח שהה שם זמן רב או מועט, על מנת שניתן יהיה לטעון כי מחויב המציאות כי היה על הנאשם להבחין בנוכחותו של הנאשם במקום בעת שביצע את הבדיקות המרובות.

26. טענת הנאשם כי ישנה אפשרות להיכנס למתחם זה מבלי ידיעת בעליו מאחר ובאחד מצדי המתחם הגדר אינה גבוהה, לא נסתרה גם היא. השוטר עמרי בן דוד כשנשאל האם מישהו בזמן נתון יכול לקפוץ מעל החומה ולהיכנס, ענה כי זה תלוי באזור. (עמ' 9 ש' 23 לפרוטוקול). עובדה שלא עמדה במחלוקת בין הצדדים היא שהנאשם נהג להגיע למחסן מדי שעה שעתיים על מנת לבדוק כי הציד לא נגנב ממנו, יש בה על מנת לחזק את טענת הנאשם כי ישנה אפשרות לכניסת אנשים זרים למתחם בלא ידיעתו ולכן חשש מפריצה למחסן.

27. השוטר עמרי בן דוד רשם בדו"ח העיכוב (ת/4) כי אחיו של הנאשם אמר לו בעניין השב"ח: **"כנראה אח שלי הביא אותו כדי שינקה את השטח"**. אחיו של הנאשם הכחיש זאת בעדותו בפני בית המשפט וטען כי השוטר משקר בכותבו זאת. (עמ' 15-17 לפרוטוקול). אני נותן אמון בדו"ח שנרשם על ידי השוטר מאחר ולא מצאתי כל עילה ואין כל סבירות לכך שהשוטר יבדה אמירה זו מליבו. אולם גם באמירה זו אין על מנת להוות ראיה כנגד הנאשם מאחר ולא צוין באיזה אח מדובר.

28. בעניין זה יש לציין כי כפי שעולה מעדות הנאשם ואחיו, הנאשם עיסוקו בשיפוצים בעוד אחד מאחיו קצב והשני פרנסתו מהכבשים. כפי שעולה מהעדויות, הלכלוך בשטח מקורו בשחיתת הכבשים כך שהזיקה של האחים האחרים לצורך בניקוי השטח גדולה יותר.

29. לכך יש להוסיף כי בדו"ח הפעולה (ת/2) מציין השוטר עמרי בן דוד שאחיו של הנאשם אמר לו עוד בטרם נתפס השב"ח שהוא מתכוון לנקות את הלכלוך שנמצא בחניה שלו.

30. גם לעניין מודעותו של הנאשם להיותו של השב"ח תושב זר לא הובאה ראיה על ידי המאשימה. הנאשם נשאל על כך הן בחקירתו במשטרה והן בחקירתו הנגדית בבית המשפט וענה: **"אני ראיתי אותו בכפר, הוא היה עובד בבית קפה. הוא לא חבר שלי ואני לא מכיר אותו בדיוק, אני מכיר אותו בפנים"**

שהוא עובד בבית הקפה בכפר קאסם. כשנכנסו לבית קפה היינו רואים אותו בפנים, מי הוא ומי המשפחה שלו אני לא מכיר. את יודעת כמה אנשים באו מבחוץ וגרו אצלנו? טורקים, סינים, אריתראים, בכפר קאסם". (עמ' 38 ש' 24-27 לפרוטוקול).

31. לנוכח כל האמור לעיל, אני קובע כי המאשימה לא הוכיחה את המיוחס לנאשם מעבר לספק סביר ועל כן אני מורה על זיכוי.

ניתנה היום, י"א שבט תשע"ז, 07 פברואר 2017, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד אנה גורלניק, הנאשם וב"כ עו"ד אנואר פריג'.